

Sygn. akt II Ka 321/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 sierpnia 2014r.

Sąd Okręgowy w Nowym Sączu Wydział II Karny w składzie :

Przewodniczący: SSO Anna Pater

Protokolant: st.sekr.sądowy Maria Olszowska

przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej Marii Gajdy

po rozpoznaniu w dniu 19 sierpnia 2014 r.

sprawy A. Z.

oskarżonego o przestępstwo z art.178a§1 kk

na skutek apelacji wniesionej przez obrońcę

od wyroku Sądu Rejonowego w Nowym Targu

z dnia 25 kwietnia 2014r. sygn. akt II K 43/14

zaskarżony wyrok zmienia w ten sposób, że orzeczony wobec oskarżonego środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych obniża do 2 (dwóch) lat, a w pozostałym zakresie wyrok utrzymuje w mocy, zwalniając oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze.

Sygn. akt II Ka 321/14

UZASADNIENIE

wyrok z dnia 19 sierpnia 2014 r.

A. Z. oskarżony był o to, że w dniu 19 grudnia 2013 r. w J., rejonu (...), kierował po drodze publicznej w ruchu lądowym samochodem osobowym F. (...) o nr rej. (...) znajdując się w stanie nietrzeźwości, wynik badania I 0,95 mg/l i II 1,06 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu, tj. o przestępstwo z art. 178a § 1 kk.

Wyrokiem z dnia 25 kwietnia 2014 r., sygn. akt II K 43/14, Sąd Rejonowy w Nowym Targu uznał A. Z. za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu i wymierzył oskarżonemu karę grzywny w wysokości 150 stawek dziennych przy ustaleniu wysokości jednej stawki dziennej na kwotę 10 zł, a także orzekł środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 3 lat z zaliczeniem okresu zatrzymania prawa jazdy od dnia 19 grudnia 2013 r. Sąd Rejonowy zasądził od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 260 zł tytułem kosztów sądowych, w tym 150 zł tytułem opłaty.

Powyższy wyrok zaskarżył apelacją obrońca oskarżonego, który zarzucił rażącą niewspółmierność orzeczonego środka karnego, nieuwzględnienie sytuacji osobistej oskarżonego, jego wieku i stanu zdrowia, uprzedniej niekaralności oraz postawy oskarżonego, który wyraził skruchę.

Podnosząc ten zarzut obrońca oskarżonego wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku w części dotyczącej środka karnego i obniżenie wymiaru orzeczonego zakazu, wnosząc o łagodniejszy wyrok.

W uzasadnieniu apelacji obrońca podniósł, iż oskarżony nie był dotychczas karany, jest w podeszłym wieku, jest schorowany, potrzebuje samochodu aby jechać do lekarza, mieszka z daleka od centrum wsi.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje.

Apelacja okazała się zasadna, a jej skutkiem doszło do zmiany zaskarżonego wyroku.

Sąd Rejonowy poprawnie przeprowadził postępowanie, właściwie ustalając, że oskarżony A. Z. dopuścił się występku z art. 178a § 1 kk, natomiast nadmiernie surowo orzekł wobec oskarżonego o środku karnym zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych.

Sąd Okręgowy podzielił podniesiony w apelacji zarzut rażącej niewspółmierności środka karnego, choć należy podkreślić, iż podstawą zmiany zaskarżonego wyroku w tym zakresie nie był argument o potrzebie posiadania przez oskarżonego prawa jazdy z uwagi na konieczność dojazdu do placówki medycznej. Stan zdrowia oskarżonego, jak i wiążąca się z nim potrzeba korzystania z samochodu by dojechać do miejscowej placówki leczniczej nie mogły wpływać na wysokość środka karnego w postaci zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych jako okoliczności leżące poza czynem oskarżonego.

Sąd Okręgowy podzielił natomiast argument apelacji, iż dotychczasowa niekaralność oskarżonego (przy uwzględnieniu, że liczy on 65 lat) wskazuje, że popełniony czyn miał charakter pojedynczego incydentu w jego życiu, a zatem nie jest konieczne stosowanie wobec oskarżonego środka karnego na okres istotnie przekraczający dolną granicę wymiaru tego środka, aby w ten sposób zrealizowały się cele kary, w tym by osiągnięty został skutek wychowawczy. Nie można oczywiście pominąć i tych argumentów, na które powołał się sąd pierwszej instancji, tj. znacznego stężenia alkoholu, pod działaniem którego znajdował się oskarżony, jak i braku jakichkolwiek okoliczności usprawiedliwiających to naganne postąpienie oskarżonego, jednak w przekonaniu Sądu Okręgowego nie uzasadniają one orzeczenia środka karnego w wysokości 3 lat. W ocenie sądu odwoławczego, wymierzenie środka karnego w wymiarze 2 lat będzie w pełni adekwatne do charakteru popełnionego czynu, jego okoliczności, uwzględniać będzie zarówno miejsce i czas popełnienia występku, stan nietrzeźwości oskarżonego, jak i fakt dotychczasowej niekaralności oskarżonego i incydentalny charakter tego czynu.

Mając powyższe na uwadze Sąd Okręgowy orzekając na podstawie art. 437 § 1 i 2 kpk zmienił zaskarżony wyrok w ten sposób, że orzeczony wobec A. Z. środek karny zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych obniżył do 2 lat, a w pozostałym zakresie wyrok utrzymał w mocy. Ze względów słuszności, wobec częściowego uwzględnienia apelacji Sąd Okręgowy na zasadzie art. 624 § 1 kpk zwolnił oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze.